

RIDICAREA EPISCOPIEI BUZĂULUI ȘI VRANCEI LA RANG DE ARHIEPISCOPIE

Duminică, 8 noiembrie 2009, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, va oficia slujba de sfințire a altarului noii Catedrale episcopale cu hramul Înălțarea Domnului din municipiul Buzău și Sfânta Liturghie la sfârșitul căreia va avea loc ceremonia de ridicare a Episcopiei Buzăului și Vrancei la rang de Arhiepiscopie. Ziarul Lumina ne prezintă istoria eparhiei Buzăului și Vrancei printr-un amplu articol semnat de pr. Costică Panaite pe care îl redăm în continuare:

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ședința sa de lucru din 19 iunie 2009, a aprobat ridicarea mai multor episcopii la rangul de arhiepiscopii, implicit acordarea titlaturii de arhiepiscop chiriarhilor episcopiilor care au fost înălțate la rangul de arhiepiscopii. Prin urmare, s-a aprobat ca Episcopia Buzăului și Vrancei să fie înălțată la rangul de arhiepiscopie. Hotărârea reprezintă un gest de apreciere din partea actualului Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Preafericitul Părinte Daniel, și a celorlalți membri ai Sfântului Sinod pentru trecutul Eparhiei de la Curbura Carpaților, pentru rolul ierarhilor buzoieni în lucrarea pastoral-misionară, în viața publică, în cultura și spiritualitatea ortodoxă românească, dar, nu în ultimul rând, pentru realizările din ultima vreme datorate Chiriarhului acestei eparhii, Preasfințitul Părinte Episcop Epifanie.

Hotărârea Sfântului Sinod este, indiscutabil, motiv de bucurie pentru credincioșii din această parte de țară, pentru clerul și viețuitorii așezămintelor monahale. Redăm, în continuare, câteva dintre temeiurile canonice, istorice, pastoral-misionare și culturale ce au stat la baza ridicării la rang de arhiepiscopie a Episcopiei Buzăului și Vrancei.

Existența, în zona geografică a Buzăului și Vrancei, a unei intense viețuiri creștine, dovadă faptul că, în anul 325, Biserica Gothiei, care a funcționat aproximativ în aceeași configurație geografică, aparținând astăzi Eparhiei Buzăului și Vrancei, a trimis pe episcopul Teofil ca delegat la lucrările Sinodului I Ecumenic de la Niceea, ierarhul respectiv semnând actele sinodale cu formula „Theophilus Gothiae metropolis episcopus”; mai târziu, urmașul lui Teofil, episcopul Ulfila, creează alfabetul got și traduce Sfânta Scriptură în limba nou-creată, dialect ce va sta la baza formării limbii germane de mai târziu.

„Athosul buzoian“

De asemenea trebuie menționată și existența unor vechi așezăminte rupestre în Munții Buzăului (datând din secolele III-IV d. Hr.). În spațiul de la Curbura Carpaților, monahismul și-a făcut simțită prezența încă din primele veacuri creștine. Cu siguranță că, printre misionarii veniți aici, se numărau și monahi, unii, poate, dintre cei care viețuiseră în sihăstriile întemeiate de Sfântul Ierarh Vasile cel Mare. Cu timpul, aceștia s-au stabilit în Munții Buzăului, punând bazele uneia dintre cele mai vechi vetre monahale din Carpați, în acest sens stând mărturie vestigiile rupestre ce dăinuie în zona Colți-Aluniș-Bozioru, perimetru cunoscut sub denumirea de „Athosul buzoian”; împlinirea a 500 de ani (în anul 2002 - n. red.) de la (re)înființarea Episcopiei Buzăului, eveniment istoric ce a avut loc în 1502, în cadrul Sinodului mixt ce s-a ținut la Târgoviște, organizat din inițiativa Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului, și a domnitorului Radu cel Mare al Țării Românești.

Unii ierarhi de la Buzău erau numiți oficial arhiepiscopi

Unii dintre ierarhii care au păstorit la Buzău în secolele XVI și XVII s-au intitulat, în mod oficial, arhiepiscopi: Dositei (1502-c. 1525), Atanasie (1569-1583), Luca (1583-1603), Chiril (1610-1617), Efrem (1618-1637) și Ștefan I (1637-1649); rolul și importanța Episcopiei Buzăului și Vrancei și ale ierarhilor ei în istoria Bisericii și în cultura neamului: episcopul Luca, ajuns mai apoi mitropolit, a fost conducătorul soliei lui Mihai Viteazul la țarul Feodor al Rusiei (în 1597); Mitrofan - poliglot, mare cărturar și tipograf, ostenitor la tipărirea Bibliei de la București (1688) și a Mărturisirii de credință a lui Petru Movilă (1691); Chesarie - inegalabil gospodar și luminat patriot; Filotei - mare unionist, cel care l-a primit la Buzău pe domnitorul Principatelor Române -Alexandru Ioan Cuza, a tipărit, la Buzău, Biblia în 5 (cinci) volume (1854-1856); Dionisie Romano, „profesor național“ la Buzău, cărturar, membru fondator al Bibliotecii Academiei Române și membru de onoare al acestei prestigioase instituții de cultură; ierarhi, preoți și monahi din Episcopia Buzăului s-au implicat benefic în evenimente de importanță națională, precum Revoluția de la 1848 (preotul Neagu Benescu), Unirea Principatelor Române (1859, episcopul Filotei), Războiul pentru Independența națională a României (1877-1878, protosinghelul Varlaam din Mănăstirea Ciolanu), Răscoala din 1907 ș.a.

Împliniri actuale ale eparhie.

Poziția geografică pe care o are Episcopia Buzăului, făcând legătura cu Moldova, cu Dobrogea și, prin Pasul Buzăului, cu provincia românească de dincolo de Munți - Transilvania; realizările ultimilor 27 de ani pe tărâm pastoral-misionar, administrativ-bisericesc și cultural - mărturii ale ostanelilor pe care, vreme de un sfert de veac, Preasfințitul Părinte Episcop Epifanie le-a depus întru slava Bisericii Mântuitorului Hristos și a Ortodoxiei românești -, sintetizate astfel: canonizarea, în luna martie 2003, cu proclamarea canonizării în 5-6 octombrie 2003, a doi dintre trăitorii pe meleagurile Buzăului și Vrancei - Sfântul Ierarh Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi și Sfântul Cuvios Vasile de la Mănăstirea Poiana Mărului, aceasta fiind cea mai amplă manifestare bisericească din istoria Eparhiei; înființarea a peste 270 de parohii, reînființarea (înființarea) a 28 mănăstiri și schituri; consolidarea și restaurarea, inclusiv a picturii interioare, a Catedralei episcopale cu hramul „Adormirea Maicii Domnului“ - ctitorie a voievodului Matei Basarab (1649); punerea pietrei de temelie pentru șapte biserici-catedrale (unele dintre acestea fiind deja ridicate sau în faze avansate de construcție) în orașele importante din județele Buzău și Vrancea, între care, la loc de cinste, se află noua Catedrală episcopală „Înălțarea Domnului“ din Buzău (pictată în proporție de 70%); construirea a peste 270 de noi lăcașuri de cult; consolidarea a peste 200 de biserici, cărora le-a fost restaurată pictura sau au fost împodobite cu pictură nouă; inaugurarea noului Muzeu bisericesc al Eparhiei Buzăului și Vrancei; consolidarea Reședinței episcopale (ctitorie brâncovenească) și amenajarea, la subsolul acesteia, a unei spațioase săli de ședințe - Aula „Sfântul Voievod Martir Constantin Brâncoveanu“ (inaugurată în primăvara anului 2009) - care a fost înfrumusețată cu pictură în tehnica „fresco“; înființarea a două seminarii teologice monahale - unul la Mănăstirea Ciolanu (pentru călugări), iar celălalt la Mănăstirea Rătești; coordonarea permanentă a activității de predare a Religiei în școlile de stat; publicarea trimestrială a revistei eparhiale - „Glasul Adevărului“ - și a unui Almanah bisericesc - anual; editarea și tipărirea unor importante lucrări. Astfel, PS Epifanie este autorul a mai multor cărți: Pagini din istoria veche a creștinismului la români, 1986; În slujba

credinței străbune și a în-țelegerii între oameni, 1987; Mănăstirea Ciolanu, 1987; Ctitorii voievodale în Eparhia Buzăului, 1988; Slujitori ai Legii strămoșești, 1991; Episcopul Dionisie Romano, promotor al culturii și al emancipării Neamului, 2006. Alte lucrări au fost scrise la în-demnul și sub îndrumarea Preasfințitului Epifanie.

Ridicarea la rang de arhiepiscopie a Eparhiei Buzăului și Vrancei reprezintă și asumarea de către noi a unei responsabilități majore ce trebuie să se regăsească într-o lucrare pastoral-misionară, socială, administrativ-gospodărească și culturală tot mai susținută, astfel încât Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei să fie continuatoarea, de jure et de facto, a fostei istorice Episcopii de până mai ieri, și aceasta pe o treaptă superioară, cu realizări pe măsura noului său statut organizatoric.

Zi istorică pentru Eparhia Buzăului și Vrancei

Azi, 8 noiembrie 2009, în Catedrala din municipiul Buzău a avut loc festivitatea de ridicare a Episcopiei Buzăului și Vrancei în rang de arhiepiscopie, conform Hotărârii Sfântului Sinod, informează cotidianul „Ziarul Lumina”.

Sărbătoarea a început cu slujba de sfințire a altarului noii Catedrale cu hramurile „Înălțarea Domnului” și „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul Buzău și Sfânta Liturghie oficiată de către Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii noastre, înconjurat de un sobor de 18 ierarhi, membri ai Sfântului Sinod al BOR. Sfânta Liturghie a fost urmată de festivitatea solemnă a ridicării în rang a Episcopiei Buzăului și Vrancei. La eveniment au participat autorități centrale și locale, invitați și câteva mii de credincioși.

Evenimentele prilejuite de ridicarea în rang de arhiepiscopie a Eparhiei Buzăului și Vrancei au început sâmbătă seara în ajunul zilei prăznuirii Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și a tuturor cereștilor netrupești puteri, când credincioșii de pe plaiurile buzoiene și vrâncene, împreună cu mulți preoți și monahi, în fruntea cărora s-a aflat Întâistătătorul acestei eparhii l-au întâmpinat în vechea catedrală episcopală cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” din municipiul Buzău pe Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, care a vizitat cu acest prilej și noul muzeu bisericesc al Episcopiei Buzăului și Vrancei.

Ieri, sărbătoarea a început cu slujba de sfințire a altarului noii Catedrale episcopale cu hramurile „Înălțarea Domnului” și „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul Buzău, după care a urmat Sfânta Liturghie oficiată de Patriarhul Bisericii noastre, înconjurat de un sobor de 18 ierarhi.

La finalul slujbei de sfințire, Părintele Patriarh a rostit un cuvânt de învățătură în care a subliniat că este o mare binecuvântare de la Dumnezeu ca această catedrală să fie oferită Preasfintei Treimi ca dar al credincioșilor, ca mulțumire adusă Preasfintei Treimi pentru binefacerile revărsate asupra acestei eparhii, care de la reînființarea ei, din 1502, în mod neîntrerupt, a mărturist dreapta credință și a apărat viețuirea creștină, a creat cultură creștină și a lucrat și a luptat pentru unitate națională.

Întâistătătorul Bisericii noastre a arătat de asemenea că astăzi în ziua sfințirii bisericii, credincioșii și credincioasele pot intra prin sfântul altar, evidențiind că acest gest, această tradiție românească vrea să arate că toți creștinii sunt chemați să intre în Împărăția lui Dumnezeu pentru că Sfântul Altar cu Ușile sale Împărătești simbolizează Împărăția Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh. „Toți care poartă în sufletul lor credință puternică și dreaptă în

Sfânta Treime și trăiesc potrivit Evangheliei Mântuitorului Iisus Hristos au nădejdea intrării în Împărăția Preasfintei Treimi”, a spus PF Părinte Patriarh Daniel.

Patriarhul României a evidențiat că fericiți sunt cei care au împrumutat mâinile lor lui Hristos ca să zidească această biserică. Fericiții și pururea pomeniții ctitori au în conștiința Bisericii noastre un loc aparte și de aceea în rugăciunile bisericii ei sunt pomeniți cu formula aceasta de fericiții și pururea pomeniții ctitori. Când nu mai au rude, când nu mai au prieteni, când nu mai au veceni, care i-au conșcut și ar putea să-i pomenească în rugăciune, biserica îi pomenește în rugăciune pe fericiții și pururea pomeniții ctitori. Chipul de lumină al acestei biserici se imprimă în sufletul celor care au contribuit la zidirea și înfrumusețarea ei și când sufletul ctitorilor și miluitorilor și binefăcătorilor unei biserici urcă în ceruri, chipul bisericii pe care au ajutat-o este întipărit ca o lumină intensă în sufletul celor care au împrumutat munca lor, mâinile lor, ca să facă lui Hristos și Sfintei Treimi casă”, a spus Patriarhul României.

Înainte de începerea Sfintei Liturghii, părintele Alexeandru Moțoc, inspector general bisericesc a citit hrisovul de sfințire în care s-a arătat că noua Catedrală arhiepiscopală s-a zidit, împodobit și înfrumusețat, după ce în ziua de 10 noiembrie 2002 a avut loc momentul sfințirii locului și al punerii pietrei de temelie. Interiorul bisericii este în prezent pictat în proporție de peste 90%, prin osteneala preotului pictor buzoian, Petre Brașoveanu, împreună cu echipa sa de ucenici. Toate lucrările de până acum s-au făcut prin contribuția financiară – în proporție de 90% – a Centrului Eparhial Buzău, la care s-au adăugat sprijinul autorităților locale și al Guvernului din acea vreme, ajutoarele venite de la unele parohii și așezăminte monahale, precum și donațiile făcute de diverși credincioși care au știut să-și arate iubirea față de casa lui Dumnezeu prin fapta cea bună a milosteniei.

La finalul Sfintei Liturghii, PS Ioachim Băcăoanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a citit Tomosul patriarhal, prin care s-a vestit hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și s-a făcut cunoscut tuturor clericilor și credincioșilor înălțarea Episcopiei Buzăului și Vrancei la rangul de arhiepiscopie, cu titulatura Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei, precum și ridicarea Preasfințitului Părinte Epifanie în demnitatea de Arhiepiscop al Buzăului și Vrancei, care va purta titulatura Înalt Preasfințitul Părinte Epifanie, Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei.

În Tomos s-au enumerat de asemenea și motivele pentru care Episcopia Buzăului și Vrancei a devenit arhiepiscopie. “Cunoscând rolul pe care l-a avut în istoria Bisericii noastre Episcopia Buzăului și Vrancei, cu o existență neîntreruptă de 506 ani, înființată în vremea Sfântului Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului, organizator al vieții bisericești din Țara Românească, unde a păstorit ca mitropolit, Episcopul Buzăului fiind continuatorul activității celui dintâi ierarh cunoscut aici, Arhiepiscopul Dositei, amintit în pomelnicul bisericești rupestre Agatonul Nou din Munții Buzăului, ținut în care au viețuit Sfântul Mucenic Sava de la Buzău, Sfântul Ierarh Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi, precum și Sfântul Cuvios Vasile de la Poiana Mărului;

Ținând seama că Episcopia Buzăului și Vrancei a fost păstorită de vrednici ierarhi, precum: Mitrofan, marele cărturar, care a imprimat Biblia de la București (1688) în tiparnița domnească, iar mai târziu, la Buzău, a prefațat și tipărit numeroase cărți de cult, între care cele 12 Minee și Mărturisirea Ortodoxă a Sfântului Ierarh Petru Movilă, Mitropolitul Kievului; Chesarie, cărturar și editorul Vestitorului bisericesc, prima foaie bisericească

ortodoxă (1839); Filotei, ctitor de școli și susținător al Unirii Principatelor Române (1859); Dionisie Romano, reorganizatorul tipografiei eparhiale, pedagog și sprijinitor al învățământului românesc, patriot, om de cultură și cel dintâi membru de onoare al Academiei Române (1868)

În lumina rânduielilor canonice și pe temeiul statornicirilor bisericești înscrise în art. 7 alin. (3) din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, care prevăd că: <>, în consultare cu Sinodul Permanent, în calitate de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, am propus Sfântului Sinod ridicarea la rangul de arhiepiscopie a șase episcopii cu continuitate istorică seculară, între care și Episcopia Buzăului și Vrancei”, s-a arătat în Tomosul patriarhal. În continuare, Patriarhul Daniel a oferit chiarului buzoian însemnele arhiepiscopale (mantia, crucea engolpionul și cârja arhierască), iar mai apoi noul Arhiepiscop a binecuvântat poporul drept credincios, în noua demnitate.

Înalt Preasfințitul Părinte Arhiepiscop Epifanie, Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei a rostit cu acest prilej un cuvânt solemn în care a subliniat importanța deosebită pentru Eparhia Buzăului și Vrancei a acestui eveniment liturgic în cadrul căruia a avut loc sfințirea noii Catedrale arhiepiscopale, ca binecuvântare a ostnelilor jertfite până în prezent aici și, în același timp, ca suport moral pentru ducerea la bun sfârșit a lucrărilor, și a evidențiat, de asemenea, că întreaga suflare ortodoxă buzoiană se cuvine să fie recunoscătoare Tatălui ceresc pentru ceasul istoric de acum al ridicării Episcopiei Buzăului și Vrancei la rang de arhiepiscopie. „Tomosul patriarhal de ridicare a Eparhiei noastre la rang de arhiepiscopie, care s-a citit astăzi, a arătat că această hotărâre reprezintă un gest de confirmare din partea Sfântului Sinod, în frunte cu Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, a importanței pe care Episcopia Buzăului și Vrancei a avut-o în viața bisericească, în istoria și cultura poporului român și de apreciere a împlinirilor de până acum la Curbura Carpaților. S-a văzut, totodată, grija deosebită a Preafericitii Voastre, Preafericite Părinte Patriarh, pentru evidențierea reperelor bisericești și culturale ale unor Eparhii cu valoare de simbol din țara noastră, care, ca și noi, au trăit bucuria unui asemenea moment sau urmează a beneficia de roadele duhovnicești ale ridicării lor la rang de arhiepiscopie”, a spus IPS Epifanie.

Pentru această clipă de bucurie duhovnicească care va deveni piatră de hotar în istoria Eparhiei Buzăului și Vrancei, implicit a Ortodoxiei românești, IPS Epifanie a mulțumit PF Părinte Patriarh: “Purtarea de grijă ce o arătați față de această eparhie ne întărește și mai mult în lucrarea de propovăduire și de apărare a credinței strămoșești, de slujire a lui Dumnezeu și a oamenilor. Evenimentul solemn la care am fost martori cu toții reprezintă o recunoaștere a ostnelilor pe care fii duhovnicești ai acestor meleaguri le-au jertfit, dintru început și până astăzi, pentru Biserica strămoșească. În numele clerului, al viețuitorilor din mănăstiri și al credincioșilor dorim să mulțumim, din inimă și cu respect, Preafericitii Voastre. De asemenea, cuvânt de recunoștință aducem înalților ierarhi care au binevoit a fi prezenți la aceste solemnități, precum și celorlați membri ai Sfântului Sinod, care, din binecuvântate pricini, nu se află acum aici, pentru hotărârea luată în ședința de lucru din data de 19 iunie 2009 și felicităm pe slujitorii Sfintelor Altare, pe monahii, monahiile și binecredincioșii creștini din celelalte eparhii care au fost ridicate la rangul de arhiepiscopie, dimpreună cu ierarhii lor, unii fiind chiar acum de față”, a mai spus Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei.

Patriarhul României a felicitat pe noul Arhiepiscop care în anii de arhipăstorire la Buzău și Vrancea a construit peste 170 de biserici noi și a reparat peste 200 de biserici, a înființat sau reînființat 28 de mănăstiri și schituri, precum și două seminarii monahale. Preafericirea Sa a evidențiat că acest moment festiv din Eparhia Buzăului și Vrancei are loc spre sfârșitul anului comemorativ-omagial al Sfântului Vasile cel Mare și a celorlalți sfinți Capadocieni care au avut legături intense cu biserica de pe teritoriul țării noastre, mai ales din această parte a țării, precum și în întâmpinarea unui an nou omagial, Anul Crezului Ortodox. „Dumnezeu ne dăruiește bucurie din bucuria sfinților și ne cheamă la comuniune așa cum se află sfinții în comuniunea de iubire, lumină și fericire veșnică a Preasfintei Treimi”, a spus PF Daniel. Patriarhul României a dăruit cu acest prilej noului Arhiepiscop o cruce de binecuvântare. Pentru altarul noii Catedrale arhiepiscopale, Întâistătătorul Bisericii noastre a oferit un set de Sfinte Vase, confecționate în atelierele Patriarhiei Române, precum și Biblia - ediția sinodală jubiliară din anul 2008, albumul Catedralei Patriarhale - „Duhul Sfânt a înnoit-o”, precum și „Sinaxarul Sfinților Capadocieni”. IPS Epifanie, Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei a dăruit Patriarhului României o icoană a Înălțării Domnului, hramul principal al noii Catedrale arhiepiscopale.

Tot ieri, la finalul evenimentelor festive, Părintele Patriarh a binecuvântat și inaugurat Sala „Sfântul Voievod Martir Constantin Brâncoveanu” din Reședința arhiepiscopală, recent pictată.

În cadrul Sfintei Liturghii, PF Părinte Patriarh Daniel a explicat înțelesurile duhovnicești ale pericopei evanghelice, explicând că Evanghelia Duminicii a XXIV-a după Rusalii este una a suferinței, a întristării care este preschimbată, prin iubirea de oameni a Mântuitorului Hristos cel milostiv, în înviere și tămăduire.

Evanghelia de la Luca evocă două minuni: cea a vindecării femeii cu scurgerea de sânge și învierea fiicei mai marelui sinagogii, Iair. După cum se știe, deși mai marii sinagogilor erau ostili lui Iisus, Iair arată o smerenie deosebită. El cade în genunchi la picioarele lui Iisus, pentru că are ceva de cerut pe care nimeni nu poate să i-l dăruiască. Iisus i-a spus că va veni, dar înainte de a ajunge la casa unde se afla fiica lui Iair bolnavă, în fața lui Hristos a apărut o altă suferință: o femeie bolnavă, ce de 12 ani avea scurgere de sânge, hemoragie, pentru care cheltuisese toată averea sa și nu se vindecase.

S-a atins de haina Lui pe furiș, venind plecată, smerită, pe la spate. Iisus a întrebat: „Cine s-a atins de Mine?”. „Mântuitorul voia să scoată în evidență o persoană care s-a atins de El, dar se deosebea de toate celelalte persoane prin multa ei credință și smerenie. Și pentru că era foarte credincioasă și smerită a vrut să o arate El tuturor, să o evidențieze, pentru că ea se ascundea. Nu îndrăznește să apară în fața Lui să-I ceară ceva, dar avea credința puternică, că dacă se va atinge doar de haina Lui se va vindeca. Când a auzit că Hristos a întrebat Cine s-a atins de Mine căci am simțit putere mare ieșind din Mine, femeia a înțeles că puterea harului Duhului Sfânt a vindecat-o pe ea. Văzând că a fost descoperită a început să tremure de sfială și de emoție mare”, a spus Părintele Patriarh.

În acel moment Hristos o încurajează spunându-i: „Îndrăznește fiică. Credința ta te-a mântuit. Mergi în pace”. Nu i-a spus îndrăznește femeie, ci i-a zis fiică, a continuat Preafericirea Sa, explicând că atunci când Mântuitorul numește pe cineva fiu sau fiică înseamnă că a recunoscut în persoana respectivă o credință foarte puternică. Ea devine fiică sau fiu al credinței. Următorul cuvânt al lui Iisus este: „Mergi în pace”. După ce Hristos a

voit să arate smerenia acestei femei a descoperit și multa ei credință numind-o fiică. Trei daruri a oferit Mântuitorul Hristos acestei femei care era în suferință de 12 ani: darul sănătății, onoarea de fiică duhovnicească, care prin Iisus Hristos simte iubirea părintească a lui Dumnezeu și binecuvântarea sănătății și a vieții ei schimbate, înnoite. Multa ei smerenie vine din multa ei suferință, multa ei credință vine din adâncă ei pătimire. „Învățăm de la această femeie smerită și suferindă stăruința și credința în vindecare. Învățăm de la ea că darul sănătății dat de la Dumnezeu trebuie păstrat când îl avem și redobândit când l-am pierdut. 12 ani de încercare de vindecare, de stăruință pentru a-și dobândi sănătatea ne arată că femeia aceasta este un mare învățător pentru noi toți. Ea nu cade în deznădejde sau disperare, ea stăruie, insistă să-și recapete sănătatea și să-și aline suferința. La capătul puterilor ei și la capătul științei medicale umane, Hristos Domnul, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre îi dăruiește sănătate deplină și o binecuvintează”, a subliniat Patriarhul României.

În celălalt registru, Evanghelia din Duminica a XXIV-a după Rusalii ne arată pe Iair. După ce Mântuitorul a vindecat pe femeia bolnavă, un om de la casa mai marelui sinagogii îi spune acestuia că fiica lui deja a murit. Văzându-l copleșit de durere, Hristos îi spune: „Nu te teme. Crede numai și fiica ta se va mântui”. „Astfel, în prezența doar a trei ucenici și a părinților moartei, adică a credincioșilor și a suferinșilor, nu a curioșilor, Hristos săvârșește minunea învierii din morți. Vedem că în cazul femeii bolnave, El scoate în evidență smerenia ei, iar în cazul învierii fiicei lui Iair, Hristos poruncește să nu se spună nimănui nimic, pentru a arăta că nu face minuni spre a fi lăudat de oameni. Observăm aici smerenia Domnului Hristos”, a spus Patriarhul nostru, arătând că de la acest părinte copleșit de durere, Iair, învățăm smerenia, credința puternică și dragostea de părinte care se identifică până la capăt cu suferința copilului bolnav. Pentru că este un părinte milos și bun, Dumnezeu îi arată iubirea sa milostivă și bunătatea sa. „Evanghelia ne arată că un creștin smerit nu cade niciodată în deznădejde, ci se interesează tot timpul cum să-și redobândească sănătatea, ca dar al lui Dumnezeu, și în același timp nu ajunge la un impas atunci când medicii nu îl mai pot vindeca. Deci, Evanghelia aceasta, care pare la început a suferinței, este una a speranței și a vindecării, prin iubirea milostivă a lui Hristos”, a subliniat în final PF Părinte Patriarh.

*** Preluare material informtiv de pe situl: www.basilica.ro

Ridicarea Episcopiei Buzăului și Vrancei la rang de Arhiepiscopie - 8 nov 2009

